

henvist til, at spørgsmålet i givet fald kan indbringes for Registertilsynet.

Spm. nr. S 1234

Til miljø- og energiministeren (29/1 97) af:
Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren indhente oplysninger om, hvordan det halvoffentlige selskab Uniscrap får sine opgaver?«

Begrundelse

Det halvoffentlige selskab Uniscrap har en ledelse med en tidligere minister, amtsborgmester m.fl., hvorfor det er bemærkelsesværdigt, at firmaet primært løser miljøopgaver, der defineres af det offentlige. Hvis disse opgaver tildeles Uniscrap efter en åben og offentlig licitation eller tilbudsrunde, er der selvfølgelig ingen problemer. Der er imidlertid før set sager, hvor disse halvoffentlige virksomheder primært får deres opgaver tildelt gennem deres politiske netværk.

Svar (14/2 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Miljø- og Energiministeriet registrerer ikke oplysninger om, hvordan private virksomheder indhenter deres opgaver. Dette gælder uanset, hvilken sammensætning virksomhedens bestyrelse har og således også for genindvindingsvirksomheden Uniscrap A/S.

Miljø- og Energiministeriet har ikke almindelig adgang til at foretage undersøgelser af private virksomheders regnskaber m.v. og derved ikke mulighed for at undersøge, hvordan sådanne virksomheder indhenter deres ordrer.

Jeg kan derfor ikke imødekomme spørgerens ønske.

Spm. nr. S 1235

Til miljø- og energiministeren (29/1 97) af:
Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der indføres regler, hvorefter en tilsynsførende myndighed ikke længere selv kan være medejer af den eller de virksomheder, der udfører de opgaver, som tilsynet gælder?«

Begrundelse

Sagen om Uniscrap er den mest aktuelle, men jo langt fra enestående, når det gælder uheldig sammenblanding af myndighedsopgaver. I den private sektor ville man aldrig nogen sinde acceptere, at en virksomhed skal føre tilsyn med sig selv. I den offentlige sektor er der flere og flere eksempler på, at den tilsynsførende myndighed samtidig er ejer eller medejer af den virksomhed, tilsynet gælder. Det gælder f.eks. en række tværkommunale virksomheder, der beskæftiger sig med erhvervsområder med risiko for miljøbelastning. Det gælder amtskommunale aktiviteter inden for miljøområdet. Fælles for områderne er, at borgmestre og amtsborgmestre sidder i ledelserne, også selv om ejerskabet er mere indirekte i form af fonde og/eller pensionskasser m.v. Også i staten er der problemer al den stund, at ministeren selv er både ejer, tilladelsesgiver og kontrollerende myndighed inden for olie- og gassektoren.

Svar (14/2 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Med hensyn til offentligt drevet virksomheder på miljøområdet er der i miljøbeskyttelsesloven fastsat særlige regler, der har til formål at sikre, at tilsynsopgaven og driftsøkonomiske hensyn ikke sammenblandes. I lovens § 65, stk. 5, er det således bestemt, at kommunalbestyrelsen fører tilsyn med de virksomheder på miljøområdet, der drives af amtsrådet. I § 66, stk. 4, er det omvendt bestemt, at amtsrådet fører tilsyn med virksomheder, der drives af kommunalbestyrelsen.

Det mere brede spørgsmål om, i hvilket omfang medlemmer af politiske organer er